

הוא חזר מעורער מן הקרבות ברמת הגולן ואהבתו שילמה את המחיר - בחייה

בביתו. בעת המעצר נמצאו בגדיו של ה-
עצור בתוך גיגית מים עם אקונומיקה.
"זרקו עלי קרטיבו" תירץ.
החקירה היתה קצרה. לאחר נסיון ילדתי
להכניש את האשמה המיוחסת לו, סיפר
סאני לחוקריו:
"פגשתי את שמחה בתל-אביב בתחנה ה-
מרכזית. החיידו והתחלנו לצאת בקבי-
עות. היא עבדה במשקיבית בתל-אביב, ו-
אני הייתי סוכן של קוגל-לאגריס. חשבנו
אפילו להתחתן. השבת הייתי אצלה במר-
שב, וביום ראשון יצאנו לטייל עם הפולקס-
וואגן ששכרתי. נסענו לסביבות דלית-אל-
כרמל, כי אני מכיר את המקום מהצבא. שם
הה גם לקחה את בגדיה מן הבית כי רבה
עם הוריה, ודיברנו שהיא תבוא לחיות אתי.
בדרך רבנו. לקחתי אכן והכנסתי לה
מכה בראש. מראה הדם שפרץ עירער ל-
גמרי את שיווי-המשקל שלי. הרבצתי לה
עוד ועוד. בסוף קשרתי לה את הצוואר עם
השכמייה וגררתי אותה לשיח, אליו קשרי
תי אותה."

שה קילומטרים דרומית-מזרחית לדליה,
היה עד למיקרה רצח.
יוסף הבחין בכחור שהוציא בחורה מ-
תוך מכונית פרטית, גרר אותה לתוך ה-
שיחים. הוא הסתתר מאחורי סלע. כאשר
ראה את הכחור חוזר לבדו למכונית ומס-
תלק מן המקום, ניגש יוסף אל השיחים
ומצא את גופת הבחורה.
המשיך איש-המשטרה: "הגופה נמצאה
על ידינו כשקצה של שכמיית-גשם חונק
את צווארה, ואילו קצה השכמייה השני
קשור לשיח. בראשה היו מספר פצעים.
"יחד עם זאת נקבע בבדיקה שלאחר ה-
מות, כי הפצעים לא גרמו לשבר בגולגולת
וכי המוות בא כתוצאה מן החניקה בשכ-
מייה. חלק גופה התחתון של הנרצחת היה
חשוף לחלוטין."
הגופה זוהתה כזו של שמחה אחוואל
(17), ממושב אחיעזו שבסביבות לוד.

"זרקו עלי קרטיבו..."
הדבר החשוב ביותר שעשה יוסף
החלבי היה - רישום מספר הרכב על
השביל הרטוב, ליד מקום הפשע. אלא ש-
כאן חל שיבוש קטן: המספר שנמסר על-
ידי הנער לחוקרים היה 520-716. כשניסו
לקבל את פרטי המכונית במחשב האלקט-

שמחה אחוואל

מת-הגדולן - 8 ביוני 67. ה-
תותחים רועמים לכל אורך חיות ה-
ביצורים של הסורים.
מול תל-עזאזיאט עולה קומנדוקר עמוס
אנשי גולני על מוקש. בעוד נוסעיו שוכ-
בים המומים, מתרומם הנהג - רב-טוראי
אוריאל לייבוביץ - ויוצא לחפש חבר ש-
נשאר תקוע מתחת להריסות הרכב. הוא
לא מוצא אותו, אבל נפצע מהתפוצצות
שנייה וחוזר מתמלא רסיסים.
התוצאה - צל"ש מטעם מפקד הגדוד.
חודשים ספורים לפני כן נפצע אוריאל
לייבוביץ בכרך בפעולת סמוע.
ימים ספורים לאחר קרב תל-עזאזיאט נפ-

סבל מקריזות

אוריאל לייבוביץ נלקח למעצר ב-
אבר-ככיר, שם חקרו אותו אנשי ה-

הקורבן האחרון

סאני לייבוביץ

שני נדאדייאת

צע בפעולת קומנדו סורי בסביבת קונייט-
רה. כדור של קלצניקוב נתקע בירכו.
שנה וחצי לאחר-מכן נעצר אוריאל
(סאני) לייבוביץ (21) בחצות הלילה, ב-
בית הוריו אשר בשכונן צהלון ביפו. שוטרי
הגפה לקחו אותו לחקירה. האשמה: רצח.

סיבת-המוות: חניקה

ס'פר אחד מקציניו של רב-פקד פרי-
ט קל - ראש לישכת החקירות של מש-
טרת חיפה - בשפתו היבשה של שוטר:
"ביום א', ה-1 בדצמבר 1968, בשעה
17.00, נתקבלה קריאה דחופה ממזכיר ה-
מועצה המקומית בדלית-אל-כרמל. בהג-
ינו למקום, מסר לידינו המזכיר נער דרו-
זי - יוסף חלבי בן 16.
"הנער סיפר כי בשעה 14.00 בערך, ב-
היותו רועה את עזי אביו כדרכו, כשלו-

חקירות של משטרת תל-אביב. הם רצו
לברר, אם יש לו שייכות גם לרצח נערה
אחרת, אשר זיעזע את הציבור לפני כ-
חודש: רצח כוכבה פורה בגן באזור.
משפחתו של לייבוביץ הספיקה כבר לר-
אותו פעמיים מאז נעצר. סיפרו אחיו מנחם
וגיסתו דליה:

מהצבא הוא חזר מעורער לגמרי. את
הפרופיל הבריאותי הורידו לו אחרי הפציר-
עות ואחרי שבדקו אותו הפסיכיאטרים של
צה"ל. הוא שוחרר חצי שנה לפני תום
השירות, ולקחו לו גם את רשיון-הנהיגה.
הוא סבל מקריזות כל הזמן. כשהיו
לו התקפות, הסתובב בבית ומילמל שטר-
יות: אל תתפלאו אם אתלה את עצמי.
נמאס לי לחיות. יא אללה, כמה מתו! כמה
חזרו בלי רגליים! המלחמה לא יצאה לו
מהראש אף פעם. הוא חי אותה שוב ו-
שוב. רק על זה דיבר ועל הקורבנות.
"הרגשנו שהוא לא בסדר. התחננו אליו:
לך לצבא. הם יבדקו אותך וירפאו אותך.
אבל הוא בשלו: מה אתם רוצים? אולי
הצבא יתן לי גם שיכון? ומה עם אלה
שמתו ואלה שחזרו בלי רגליים וידיים?"
את שמחה הוא אהב מאוד. הביא אותה
הביתה וקיבלנו אותה יפה.

"רצינו לנסוע להורים של שמחה לנחם
אותם. אנחנו נורא מצטערים על מה ש-
קרה. אבל המשטרה יעצה לנו שלא לנסוע.
עלולות להיות מהומות וזה לא כדאי."
ומה עם יוסף חלבי, גיבורה האמיתי
של הפרשה? הנער, בן לאחת המשפחות
הדרוזיות העניות ביותר בארץ, הפך ל-
נערץ הכפר. הוא חסך לנו ולמשטרה
הרבה צרות, הסביר המזכיר. "אחרי גר-
לוי הגופה היו בוודאי החוקרים עוברים
מבית לבית, לא היו מגלים דבר - וחשד
כבר היה רובץ על כולנו. עכשיו הכל
בסדר, והמשטרה גם הציעה ליוסף פרס

רוני, התברר כי אין כל מכונית כזו.
רק אז הבינו כי הנער רשם את המספר,
כדרכו, מימין לשמאל. המספר ההפוך מן
הרשום - 617-025 - העלה: סוכנות רווי
להשכרת מכוניות ביפו.
בירור קצר העלה מייד את השוכר: אר-
ריאל לייבוביץ, חברה של שמחה אחוואל.
על-פי דרישת החוקרים בחיפה יצאו אנ-
שי הגפה הדרומית ביפו לעצור את סאני

המיספר של מכונית הרצח נרשם
על-ידי יוסוף על הש-
ביל - כפי שהוא מראה לצלם המערכת.

הרועה שראה יוסוף חלבי, הנער הדרוזי, רעה את עזי אביו על אחת
הנבעות בקירבת דלית אל-כרמל, כאשר הבחין במעשה
המחריד. במעלה גבעות אלו ברח יוסוף, וסאני שהבחין בו ניסה לתפוס אך לא הצליח.